

RUTEN SKIKLUB

ÅRGANG 48

DECEMBER 2015

Panorama fra Hattdalseterløypen i februar 2015

RUTEN SKIKLUBS MEDLEMSBLAD 2015

REDAKTION & LAYOUT

Flemming Koue

Tlf.: +45 43 90 18 19 - E-mail: flemming.koue@get2net.dk

OBS! Sidste frist for bidrag til Skibladet er altid 1. november

MEDLEMSADMINISTRATIONS

Michael Rolf Jacobsen

Tlf.: +45 45 76 00 23 - Mobil: +45 23622477

E-mail: michael@rolfjacobsen.dk

Bankkonto nr.: Reg. 1551 nr. 4162250

Forsidebillede: *Flemming Koue*. Øvrige billeder: *Arthur - Ruten Fjellstue, trofaste medlemmer af Ruten Skiklub samt diverse brochuremateriale.*

Indholdsfortegnelse

Side

Redaktionelt.....	3
Forkvinden har ordet.....	4
Brev fra Berit.....	5-11
Sidste nyt: Nu skyder elgtårnet i vejret	11-12
Det hele set fra oven.....	13
Sejltur som optakt til årsmødet	14-15
Referat af generalforsamling 2015.....	16-19
Bliv medlem af Ruten Skiklub og Regnskab 2014.....	20-21
‘V’ for Vand og Vasa	22-24
50 x Ruten.....	26-27
Fårefodring på Dalseter	28
Cotopaxi rumler	29
Ugerapporter fra medlemmerne	30-45
Annonce: Vandring og kultur i Peer Gynts Rige	43
Festspil med Peer Gynt	46-47
Hvem var han egentlig denne Per eller Peer Gynt?.....	48-49
Status for hjemmesiden	50
Ruten-bånd.....	51
Annonce Tuxen AV-Center	52

RUTEN FJELLSTUES ADRESSE

Ruten Fjellstue - N-2658 Espedalen, Norge

Telefon: +47 61 29 73 20 - Telefax: +47 61 29 73 21

E-mail: post@ruten.no - Internet: www.ruten.no

Redaktionelt

Mor Åse: ”Peer, du lyver!”. Peer Gynt (*uden at standse op*): ”Nej, jeg gør ej!” - Sure mor Åse: ”Så band på, at det er sandt!” - Peer Gynt: ”Hvorfor bande?” - Sådan begynder Henrik Ibsens verdenskendte norske drama om den litterære sagnfigur Peer Gynt fra Gudbrandsdalen.

Enhver nordmand med respekt for sig selv kender dette første replikskifte fra dramaet i den norske nationalarv om sagnfiguren Peer Gynt. Måske gør ikke alle danskere? Men dramaet udspiller sig ved Gålåvatnet hvert år i slutningen af juli og begyndelsen af august, så her er der god lejlighed til at stifte bekendtskab med dette enestående norske kulturværk. Alt med udgangspunkt fra Ruten Fjellstue. Læs om dette her i bladet og se også annoncen på side 43.

Skiklubbens årsmøde var i år forlagt nordpå til Nordhavnsområdet, nemlig til Sejlklubbens Frem's lokaler. Forud for selve årsmødet var der indlagt en times sejltur med besigtigelse fra vandsiden af de mange nye byggeprojekter. Skiklubbens dirigent og revisor *Ole Bertelsen* havde påtaget sig rollen som havneguide. Det fås næppe bedre, for havneadministration m.m. har nemlig et liv langt været Oles domæne. Et fint arrangement med god medlemstilslutning.

Som det fremgår andet sted i bladet, har Skiklubben i år fået ny formand eller forkvinde. *Therese Vedel* har på-

taget sig formandshvervet, mens *Christian Skipper* fortsætter som klubbens næstformand. En stor tak til Christian for veludført gerning.

Berits brev taler som vanligt sit dejlige sprog og beretter løst og fast fra året, der gik. Ikke mindst om lille danske Freia, fjeldstuens nye hund, og om spændt venten på løjpesne i november. Og den kom. - Læs allersidste nyt om Elgtårnet ved Ramstjern nede ved søen. *Maria Skipper* fortæller om 'V' for vand i Indien og for vandskiløb mellem Sälen og Mora.

Et af bidragene påkalder sig særlig opmærksomhed, nemlig bidraget fra Lis Skipper om 50 x Ruten. Imponerende. Der er noget om at fodre får på Dalse-ter og om en vulkan, der rumler (hvad det så end har med Ruten at gøre?)

Ugerapporterne er pænt repræsenteret i år, ikke alle er fra om vinteren, nogle er fra sommermånederne, og alt i alt dækker de et bredt spektrum af ferieoplevelser. Som sædvanlig garneret med mange flotte billeder.

Redaktøren retter en stor tak til alle flittige og trofaste skribenter og ønsker samtidig alle en **glædelig jul** og et **godt nytår**, god læselyst samt naturligvis oplevelsesrige feriedage på Ruten Fjellstue i 2016.

Vi ses til Skiklubbens generalforsamling den **første mandag i maj 2016** - præcist samme sted som i 2015.

Flemming Koue

Forkvinden har ordet

Efteråret melder sig med fine farver, og det er tid til at få skrevet artiklerne til bladet. Samtidig er det også en mulighed for at se tilbage på årets Ruten-oplevelser.

Christian Skipper har bedt mig overtage formandsposten, fordi et stadigt arbejdspress gør, at han ikke kan finde tid til arbejdet.

Lad mig begynde med generalforsamlingen, som blev holdt et nyt sted hos Sejlklubben Frem og med en ny indledning, nemlig en sejltur i Københavns Havn. Mit indtryk var, at der var tilfredshed med arrangementet. Den bedste anbefaling kom måske fra køkkenet på stedet. Da vi betalte, sagde servitricen, at det havde været en meget hyggelig aften for hende, og at hun havde fået lyst til en tur til Ruten Fjeldstue, når den kunne skabe så hyggelig stemning om noget så ”kedeligt” som en generalforsamling.

Bestyrelsen har i hvert fald besluttet at holde næste års generalforsamling samme sted og med en sejltur først. De parkeringsting, der drillede lidt i år, vil være bragt i orden næste år, forlyder det fra sædvanligvis velunderrettet kilde.

Vinterferien på hele to uger var som altid et dejligt afbræk i hverdagen. Vejret var ikke helt med os, fordi det blev tørt og MEGET isede løjper. Men til gengæld fik vi masser af sol. Der var som altid mange børn, og vi var fulde

af beundring for personalets tålmodighed med de små kravlenisser på gulvet. Det, at samtlige børn med forældre drog til Dalseter for at give husets gamle brød til fårene, hvilket Berit plejer at gøre, siger meget om, hvor god plads, der er til børn.

I flere uger er vi op til fire generationer samlet om vinteroplevelser, hvor alle kan finde noget at glæde sig over og lade sig udfordre af. At Ruten Skiklub eksisterer, er et udtryk for trofasthed over for fjeldstuen i en tid med zapperkultur, hvor noget nyt skal prøves hele tiden. Forhåbentlig fortsætter vi med at være trofaste og med at skaffe nye medlemmer. Hvert år falder nogle fra, ofte fordi de ikke længere kan eller tør stå på ski.

Men en sommertur er også en mulighed for en helt særlig ferie. Der er stier og små veje, som er lette at gå, og fjeldet omkring rummer udfordringer og fantastiske naturoplevelser. Sidst i juli, først i august er Peer Gynt spillet en oplevelse, det er værd at tage med. Læs derfor også annoncen på side 43, måske en velkommen ide til en fantastisk naturoplevelse?

Til sidst vil jeg benytte lejligheden til at ønske alle en glædelig jul og et godt nytår og sige:

På gensyn på Ruten Fjeldstue.

Therese Vedel

Brev fra Berit

Kjære Ruten venner

Et år er gått, benet mitt er grodd og fungerer som før, vinteren lar vente på seg, men vi nyter flott høstvær og tar kaffekoppen med ut i solen.

Det største som har skjedd oss i dette året er Freia, et nytt familiemedlem, som vi hentet 26. oktober i Slingerup, Danmark. Hun er en Irish Softcoated Weather Terrier. Veien hjem til Espedalen var lang, men gikk fint. Som dere kan se, hun er en utrolig søt hund, og med det beste gemytt, så stille og snill. Nå går dagene med oppdragelse, turer morgen og ettermiddag og fokus på riktig fôr og leke-
dyr.

Høsten har vært lang, tørr og full av sol. Så det, som startet med en kald, våt vår og en litt trist juli, har endt opp med å bli en av det beste sensommer- og høstsesonger vi har hatt på mange år, både værmessig og med gjester, vi hadde en meget god august, og første halvdel av september var også meget god.

Nå er det stille, vi nyter det, men er klar over at vi har en masse kontorarbeid på

etterslep, som skal oppdateres, så det jobbes det på. Vi har også gjester innimellom, selskaper, små møter og folk, som vi ha en tur på fjellet i det flotte været.

Elgkjøttet er i hus, det ble til en halv elgku ca. 100 kg kjøtt av meget høy kvalitet. - Fårene fra Dalseter er også kommet i fryseren, det er like fint som siste år, vi har smakt det både som lam-i-kål og som gryte bakt i øl, det smaker
fortreffelig.

Jeg må starte med julen, som var spesiell for oss, siste år da vi hadde hele storfamilien på besøk, vi var 22 juleaften og 1. juledag. Vi hygget oss, lagde

Ganske ny på Ruten: Freia fra Slingerup i Danmark

god mat, var ute på ski (ikke jeg, da jeg fortsatt hadde krykker). Mor var hjemme i 14 dager, og spesielt barna var til stor glede for henne. Vi fikk

smake både kulde og tøy. 1. juledag hadde vi -25 kalde grader og høy sol, to dager senere var det tøy og is.

Juleaften ble Hulderbu innviet, og den har vært en suksess fra første dag, det kan vi se av hytteboken, mange skriver utrolig hyggelige hilsener i den. Vi er også stolte av, hvor fin den er blitt. (Se også bilder side 25 og 39). I påsken ble den brukt til den tradisjonelle snemannskonkurransen vi har sammen med Dalseter. Området omkring er fint og flatt, og det er plass til mange mennesker ute og inne, så det ble en fin ramme om konkurransen, og det ble selvsagt servert pannekaker.

Ettersom julen skred frem, kom det flere gjester, både danske, tyske og hollandske hadde vi i tillegg til norske. Det ble en fin nyttårsfest, og vi kom godt inn i det nye år, som igjen startet med en brak, da vi hadde bryllup også i januar 2015.

Ellers gikk januar med til å få alle ansatte på plass, og fra uke 4 var vi i gang med sesongen. Fine vinterforhold hadde vi, og gjestene kom. Vi hadde gode februaruker, men mars ble litt stillere enn vi kunne

ønske. Vi må få folk oppmerksomme på, hvor fin mars måned er, lange solrike dager, for de som ønsker å gå litt lengre turer, god temperatur, selv om det kan være kaldt, gjør solen, at dagene blir milde. Som regel har vi også meget gode sneforhold. Og de, som først har begynt å komme i mars, elsker det.

Personalet fungerte godt i vinter, de tre søte piker, vi hadde boende, jobbet godt og gjorde hverdagen glad for oss og ferien god for gjestene; de fikk masser av gode ord gjennom vinteren. Jeg hadde hjelp av en svensk kokk på kjøkkenet, han var riktig god. Lagde god mat, var behagelig å jobbe med og skapte godt miljø omkring seg.

Vi hadde en liten uke stille før påskegjestene kom i april, som vi benyttet til den sviptur til Odense, hvor vi var så

Hulderbu blev indviet i juledagene og har siden været en stor succes.

heldige å være invitert i Lis og Arne Skippers Guldbryllup. Det var en stor opplevelse for oss å få være med, og vi fikk et pusterom før påsken satte inn. Riktig godt var det.

Påskesesongen er vi også fornøyde med, vi hadde riktignok ikke fullt hus før midt i uken, men været var fint, barn og voksne fikk noen aktive, men avslappende fridager.

Det er høyt tempo både for gjester og vertskap disse dagene, med aktiviteter ute og inne, og ekstra mange til bespisning. Det krever ekstra god planlegging i forkant, da vi ikke får noen vareleveranser i helligdagene.

Når påsken er over, er det rengjørings- tid for oss her, og vi satte friskt i gang 3. påskedag, da personalet skulle avslutte sine engasjementer og reise hver til sitt. Vi fikk tatt over alt: Værelser, hytter, spisesal, stuer og ikke minst kjøkken! Det er så deilig, når vi er ferdige med det.

Vi hadde også tidspress, da vi startet konfirmasjoner allerede 2. mai, og skulle presse inn en tur til Skiklubbens generalforsamling 1. mandag i mai. Alt gikk som det skulle, og vi hadde selskaper alle weekender i mai, unntatt en, og da hadde vi Lars-Jakob hjemme, så det var hyggelig å ha litt fri med ham,

selv om han var hjemme i påsken, for da har vi det så travelt, at vi ikke riktig får snakket sammen.

Vi ventet på vårvarme og håpet på litt uteliv før vi skulle åpne for sesongen

Løjpekørsel i slutningen af marts

18. juni, men vi måtte bare ta vanter, lue (*dansk: hue*) og jakke på og gå ut i den forlengede, etter hvert litt grønne vinter, vi fikk dog ikke blader på birketrærne før 15. juni, det er sent, selv for oss på 860 m.o.h.

Arthur var tidlig ute med birkesaft tapping, 21. april startet han, da hadde vi en liten uke med deilig vårvær, med sol og varme, og det bare sprutet ut av trærne, det blev tidenes beste tapping, ca 560 liter, som er blitt til et sevjeøl brygg på ca. 283 l, i tillegg blev det kokt ned 150 ca. 1 liter eksklusiv sevjesirup, som er utrolig deilig å ha på modne oster, på is og på müslien. Det

er noe vi vil jobbe vider med, det er en del lettere å fryse sevjen som sirup, enn å ha 560 liter frisk sevje i fryseren, det tar nemlig stor plass!

Samtidig startet vi renovering av en av de eldste værelser på fjellstuen, nr. 103. Rom 103 startet som kjøkken her, da det fortsatt var Brennseter, i ca. 1950, med kjøkkeninngang der det er bad i dag, med spisesalen rett over gangen i det, som i dag er værelsene 106 og 108. Da far i 1960 var ferdig med sin 1. store utbygging med stort, nytt kjøkken nedenunder, ble 103 en liten leilighet, hvor min farmor og farfar bodde, det ble da til et soveværelse med et lite bad og en stue. Farfar døde i januar 1968, men farmor, Rønnaug, bodde der nesten til hun døde i 1985. Siden da har det vært et av våre største familierom, vi har malt og renoverert der inne flere

Det flotte, nyrenoverede rom nr. 103

ganger, men badet har vi ikke fått gjort noe med, men nu måtte det til. Heldige som vi er, ville Arthurs far, Leif, ta jobben. Vi måtte planlegge, vi ville ha badet litt større, for når det bor en familie på 5 der inne, er det godt, at det er plass til to på badet samtidig.

Alle, som har renoverert noe gammelt, vet, at det alltid blir mye mer arbeid, enn man først tror. Å rive ned er ikke noe problem, så det gikk fort, men gjenopbygging tok tid! Vi satte som mål å være ferdig til 20. juni, når rideleiren startet, men akk, det var ikke mulig, vi ventet på rørleggere hele tiden, vi ventet på gulvteppe, og lim, og alt ble litt vanskelig de siste ukene, men vi var ferdige midt i juli, og Leif fikk være den første, som bodde der med Sigrunn, da vi inviterte dem til Peer Gynt Spillet som takk for den store jobben, han hadde gjort. Da klipet han snoren og åpnet proseccoen, festlig!

Rideleiren startet med et brak 21. juni. - 50 glade barn+ledere blev til ca. 63 personer, så stor gruppe har vi aldri hatt før, det var travelt , men morsomt, alt

gikk godt, vi hadde kaldt, men stort set tørt vær, og barna hygget seg stort!

Det, som ikke var så godt, var, at mor blev syk den 17. juni, og vi var i to runder på ho-

spitalet, hvor det til sist ble påvist en liten hjerneblødning. Hun ble på sykehuset en liten uke, og da hun kom hjem, kunne hun ikke lenger bo i leiligheten sin, hun hadde behov for tilsyn hele tiden, da hun falt en del.

Guri og jeg ble enige om å søke en fast plass inne på sykehjemmets langtids-

***Heidalsmuen med sine 1.745 m
spejler sig smukt i Langtjørn***

avdeling, det fikk hun i starten av august. Hun har nå flyttet inn på et stort fint værelse på sykehjemmet, som er helt nybygget, og har det meget godt. Hun snakker dårlig, men det har kommet gradvis, og skyldes nok ikke så mye hjerneblødningen, men hun går en del dårligere, er ustødig og har lett for å falle. Vi er veldig glade for, at hun har fått en fast plass og er trygg.

Etter at rideleiren var slutt, og vi var en god uke inn i juli, ble det veldig stille ca.

to uker i juli, før det ble litt mer liv mot slutten av måneden. - Jon-Olav jobbet hjemme i sommer, han fylgte 18 år 9. juli og hadde bestilt tid til å ta sitt kjørekort på dagen; bilen stod gullfarget og fin og ventet på ham siden påske, så det var ikke så meget annet, som stod i

hans hodet denne sommeren. Alt gikk godt, han fikk sitt kjørekort, holdt fest for 8-9 av kamera-tene, og kjørte til Sverige på innkjøp.

Lars-Jakob fikk også ferie i juli måned, så familien var samlet noen uker, vi fikk noen vandreturer og byturer, familien både fra Follebu og Skien kom på besøk, og

vi var i 50 års fødselsdag, til Arhturs fetter og gode kamerat. Det var noen fine dager, og den dagen med best og varmest vær i juli hadde vi fri!! Ikke til å tro. Alle familiens drenger, eldre og yngre var på ACDC konsert i Oslo, og vi jenter nøt solen på terrassen hos Arthurs brors familie i Lier utenfor Drammen.

***Familien på fjeldvandring i
kendte omgivelser***

Peer Gynt Festivalen startet 31. juli, og da hadde vi fulle hus i nesten to uker. Ekstra hyggelig med mye besøk fra Danmark til Peer Gynt i år, noen kun for en weekend, andre for et lengre sommeropphold.

Resten av august var også over forventningen, gjester av alle slags, bryllup, vandrere, syklistar, familier, og vi hadde endelig fått sommervær, deilig. September kom også med fint og varmt vær, store selskapsweekender og travle dager.

Arthur gikk i bryggeriet, så snart det ble stille rundt ham, og med god hjelp fra kamerat Geir-Egil har han fått brygget tre meget gode brygg, som også er på de magiske 4,7% alkohol, så vi kan selge dem ut til folket. Høstfargene kom for fullt litt ut i måneden, og de

siale medier. Vi kan også bidra med noen her.

Når sesongen vår gikk mot slutten, startet vi med renovering, ute, og litt inne, noen rom trenger nye tepper, andre trenger en rens. Maskiner må vedlikeholdes slik at de er klare til å møte vinteren. Varmestueene trenger en kjærlig hånd, vask og maling.

Noen av løypene trenger også rydding, og vedlikehold. Vi har hatt en flokk unge mennesker, som tjener penger til sin studenterfest, for til å legge ny flis i lysløypen mellom oss og Dalseter.

Gang i ølbrygningen og prøvemagningen. Herligt ser det ud.

fikk vi jammen beholde til ut i oktober i år, de flotteste farger, og de kom også til sin rett med høy sol over lang tid. Folk var ute på tur, så det har virkelig florert med høstfargebilder på de so-

Bjørn har vært i lysløpen flere steder med gravemaskinen for å få drenert vekk noe vann, slik at ikke vårmeltingen skal ødelegge for oss hvert år.

Oktober har gått med til å holde litt fri; først hadde Jon-Olav høstferie, da hadde vi besøk fra Lier, Arthurs bror og to av hans jenter, det ble brygget øl og gått på tur. - Uken etter hadde vi Lars-

Jakob hjemme fra Bardufoss, det er jo så godt å se ham nå, når han er så langt vekk. Da kom også Guri og barna fra Skien på besøk, også for å besøke mor, nå som hun ikke lenger vil snakke i telefon, blir det litt lenge mellom hver gang de har kontakt.

Vi har også hatt en uke med forskjellige gjester her midt i oktober. Vi har hatt en mild måned, veldig få dager med frost. Vi vil jo gjerne, at bakken skal fryse nå for å gi et godt underlag før snøen forhåpentligvis kommer her i starten av november. Vi skal helst starte skisesongen 20. november, da vi har den første bestilling av skigjester. I øyeblikket ser det noe tvilende ut, da det bare er 0 til -2 om natten og sol om dagen. Vi må finne oss i denne spen-

ningen, når vi nå har valgt å leve av vinter og snø.

Desember kommer også med litt julefrokoster, skigjester en weekend, og ellers juleforberedelser. Vi får en stille jul, og skal ikke åpne fjellstuen før mellom jul og nyttår i år. Til nyttår skal vi ha bryllup, det har vi aldri prøvd før, så vi er spente.

Vi ønsker alle Ruten gjester en riktig Gledelig Jul og alt godt for det Nye Året 2016.

Sidste nyt: Nu skyder elgtårnet i vejret

Endelig skjer det noe!

I over 2 år har vi planlagt og forberedt bygging av et Elgtårn ved Ramstjern. Denne uken er fundamenter og forankringer satt på plass, og i neste uke kommer en mobilkran for å heise limtresøylene på plass. Det forutsetter at vi de neste dagene ikke får for mye snø og is. Vi krysser fingrene! Svaret vet vi ikke før bladet er i trykken, så dere får smøre dere med tålmodighet inntil dere kommer til Espedalen.

Ett lite tilbakeblikk.

Allerede sist høst var grovtegnningene laget av arkitekten og vi hadde forventet byggstart mai 2015. Slik gikk det ikke. Vi bor i et demokrati/byråkrati, hvor mange skal ha et ord med i laget. Reguleringsplaner skal lages, vedtak skal fattes og befaringer gjennomføres. Etter at kommunen hadde godkjent planene og grunneier gitt tillatelse, fant

***9. november 2015 begynde funde-
ringsarbejderne til det kombinerte
elghotel og elgudsigtstårn. Så bliver
der en ny tur på ski i februar/marts
2016 - noget at se på?***

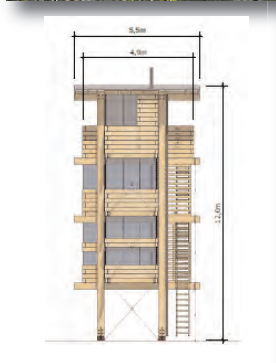
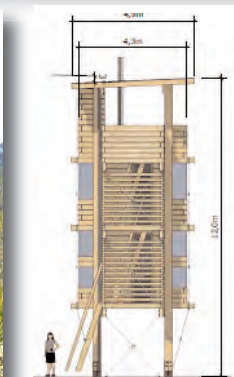
myndighetene ut, at vi hadde plassert tårnet litt for nærme en fangstgrav for elg! Skulle vel bare mangle, når vi bygger et Elghotell? Vi måtte derfor finne en ny plassering ca. 150 meter lenger vekk. Dette ble faktisk til det bedre også for oss. Så ble det sommerferie, og deretter startet planleggingen av selve byggingen. Dette tok tid, da ingeniøren, som skulle beregne dimensjoner på fundament, ble skiftet ut og alt ble forskjøvet.

Nå er imidlertid byggingen i gang, og

på grunn av en tørr og snøfri høst ser det ut til, at vi får opp søylene, før det blir vinter. I februar/mars, når dagene blir lengre, er planen, at tårnet skal bygges ferdig.

Arkitekttegninger utarbeides med stor entusiasme av RAM arkitektur på Lillehammer. Fundamenteringen er gjennomført av LØYPE maskin i Gausdal, og bygging av Tårnet skal gjennomføres av Skåbuhus i Skåbu, de samme som satte opp huset til meg og Berit.

Hilsen Arthur

Det hele set fra oven

Sejltur som optakt til årsmødet

Tekst og foto: Flemming Koue

Bestyrelsen havde i år ladet kreativiteten få frit spil. I år fandt årsmødet nemlig sted i Sejlkлубben Frem's lokaler ved Nordhavn i København. Men som optakt til mødet var der arrangeret en times sejltur rundt i det nordlige af Københavns Havn.

Her sker der for tiden en masse. Store havneudvidelser finder sted, nye terminaler for krydstogtskibe indrettes, alt sammen i forbindelse med den nye metroring under København. En masse jord flyttes, nemlig den jord, som boremaskinerne til den nye metroring under København fjerner. Den skal jo hen et sted, så den anvendes til opfyld af nyindvundne havnearealer. I det hele taget pågår der en masse byggeri i hele Nordhavnsområdet.

Heldigvis er talentmassen blandt Ruten Skiklubs medlemmer betydelig. Ud

over at være genvalgt som revisor i Skiklubben har Ole Bertelsen i det meste af sit liv haft Københavns Havn som sin arbejdsplads, og der er derfor stort set ikke det, han ikke ved om den sag. Ole havde derfor påtaget sig rollen som turguide. Under rundturen fortalte han indgående om hele projektet - via mikrofon, så turdeltagerne blev viseseligen grundigt informeret.

Redaktionen af Skibladet var med på turen og kunne konstatere, at flere medlemmer end ellers havde reserveret dagen til at deltage i både sejltur og årsmøde. Også helt nye medlemmer, dejligt. Arrangementet kan derfor bedst betegnes som en succes - måske til efterfølgelse i 2016.

En stor tak til Ole Bertelsen for den fine indsats.

Forventningsfulde deltagere på Stubbkaj inden sejlturen

Ole Bertelsen beretter om aktiviteterne i havnen

Nu er alle vist snart ved at være klar til afgang

Vi kom ganske langt omkring

Referat af generalforsamling 2015

Referent: Therese Vedel - Foto: Flemming Koue

DAGSORDEN

1. Velkomst og spising
2. Valg af dirigent
3. Formandens beretning
 - a. Nyt fra Ruten
 - b. Nyt om hjemmesiden
4. Kassererens beretning
 - a. Fastlæggelse af kontingent
5. Valg af bestyrelse
6. Valg af redaktør
7. Valg af revisor og revisor-suppleant
8. Indkomne forslag fra medlemmerne og/eller bestyrelsen
9. Eventuelt
10. Konkurrencen

Pkt. 1 – Velkomst

Formand Christian Skipper bød velkommen og håbede, vi fik en god aften sammen, hvorefter vi gik over til spisingen.

Tid til small talk

Bestyrelsen på hårdt arbejde

Pkt. 2 – Valg af dirigent

Jørgen West blev énstemmigt valgt til dirigent og takkede for tilliden. Han konstaterede, at generalforsamlingen var lovligt indkaldt.

Pkt. 3 - Formandens beretning

Formanden begyndte sin beretning med at udtrykke glæde over det store fremmøde til denne generalforsamling. Han fortsatte med at takke bestyrelsen og Flemming Koue for et godt arbejde for foreningen og for bladet. Formanden havde ikke selv været på Ruten i år, men familien håber på næste sæson. Berit og Arthur deltog i Arne og Lis' guldbryllup og var med til at gøre begivenheden festlig. Antallet af medlemmer er lidt dif-

fust - mest af alt, fordi folk er lidt sene til at få betalt kontingent. I aften er vi 44, så det går den rigtige vej. Dog opfordrede formanden til at reklamere for Ruten Fjeldstue for at få nye medlemmer.

Afslutningsvis er der lavet en norsk gallupundersøgelse om valg af hotel. Den passer slet ikke på Ruten Fjeldstue. Det er bare det rigtige sted for os.

Pkt. 3 a – Nyt fra Ruten

Berit fortalte om stort og småt på fjeldstuen.

Lige nu var der fint skiføre helt til Bingsbu. Det var fortsat vinter på fjeldet, selvom denne vinter ikke havde været så kold, men med meget vekslende og udfordrende skiføre. Påskeføret havde været helt i top.

For nuværende var hele huset vasket ned, og de var i gang med at istandsætte værelse 103 med hjælp fra Ar-

thurs far. Det har været et travlt forår. Jon Olav er fyldt 18 år og har fået bil. Lars Jakob er for tiden i Nordnorge. Der er mange hilsner fra Kari. Hun er ikke længere så rask.

Pkt. 3 b – Nyt om Hjemmesiden

Svend Gundestrup fortalte om hjemmesiden og efterlyste billeder fra 2014. Der er planer om at komprimere filmen fra Skiklubbens 45 års jubilæumstur til Ruten i august/september 2013 og lægge den ind på hjemmesiden.

Pkt. 4 – Kassererens beretning

Michael Rolf Jacobsen fremlagde regnskabet for de fremmødte. Regnskabet blev godkendt.

Pkt. 4 a - Fastlæggelse af årskontingent

Kontingentet ændres ikke og er fortsat 125 kr.

Der var god plads i Sejlklubben Frem's lokaler

Pkt. 5 og 6 - Valg af bestyrelse og redaktion

Bestyrelsen blev genvalgt. Som bekendt konstituerer bestyrelsen sig selv (*se resultatet på side 19*). Flemming Koue fortsætter som redaktør af bladet.

Pkt. 7 - Valg af revisor og revisorsuppleant

Ole Bertelsen blev valgt til revisor og Lillian Andersen til suppleant.

Pkt. 8 - Indkomne forslag fra medlemmer og/eller bestyrelsen

Der var ingen forslag indkommet.

Pkt. 9 - Eventuelt

Intet særligt.

Stemmingsbillede

*Berit og Maryanne Gundestrup
fordybet i samtale*

Formanden takkede derefter Jørgen West for god mødeledelse.

Pkt. 10 - Konkurrencen blev forestået af sidste års vinder Christian Skipper. Konkurrencen var sædvanen tro spændende og engagerede alle tilstedeværende. Berit var lykkens gudinde og udtrak de heldige vindere af ”spændende sager” fra ”Ruten Fjellstue” samt første præmien en uges gratis op-

*Vinderen af hovedpræmien
Anne Skodborg*

PS!

Hvis enkelte medlemmer måske synes, at referatet i år har karakter af et minimalreferat, er det ikke helt forkert. Da redaktøren inden 1. november mindede bidragsyderne om dead-line, viste det sig, at ingen vist rigtig havde taget no-

tater fra begivenhederne. Forkvinde Therese Vedel fik sig derfor lidt af en opgave og måtte grave dybt i hukommelsen for at få strikket et brugbart referat sammen. Heldigvis havde redaktøren taget nogle relevante billeder, som kan kompensere lidt for uheldet.

Bestyrelsen har efterfølgende konstitueret sig som følger:

Therese Vedel, formand
Christian Skipper, næstformand
Michael Rolf Jacobsen, kasserer
Svend Gundestrup, sekretær

Picknick og udkig ved Olstappen i begyndelsen af august

Bliv medlem af Ruten Skiklub

Det er ganske let at blive medlem af Ruten Skiklub: Man skal blot betale 125 danske kroner til kassereren på **bankkonto nr.: Reg. 1551 nr. 4162250.**

Hvilke fordele har man så af sit medlemskab? Alle medlemmer modtager omkring årsskiftet Ruten Skiklubs medlemsblad med nyheder fra fjeldstuen, ugerapporter, spændende indlæg og beretninger fra skiklubmedlemmers eksotiske rejser. Her kan man derfor ofte hente god inspiration til nye ture og rejser - såvel vinter som sommer.

Desuden får man adgang til årsmødet, som altid finder sted den **første mandag i maj**, hvor fjeldstuen som regel er repræsenteret ved Berit og/eller Arthur.

På årsmødet er der bl.a. en fornøjelig konkurrence, hvor 1. præmien er en uges **gratis** ophold på Ruten Fjellstue, ligesom der også er andre nyttige og morsomme præmier til konkurrence-deltagerne. - På grund af et mindre kommunikationsuheld står der i år desværre ikke så meget at læse om denne ellers intellektuelt udfordrende begivenhed. Men billede af vinderen er der!

Kontingentet for 2015 er 125,00 kr.

**Indbetaling bedes foretaget via homebank
reg. nr. 1551 konto nr. 4162250
Betalingsfristen er 15. januar 2016**

Udsigt fra Storhøliseter mod Jotunheimen i august

Ruten Skiklub

Resultatopgørelse

for perioden 1/1 2014 - 31/12 2014

<u>Indtægter:</u>	2014	2013
Kontingent	5.500,00	5.925,00
Annoncer	00,00	500,00
Jubilæumsgave	7.300,00	-2.885,48
Forudbetalte kontingenter	875,00	750,00
<u>Indtægter i alt:</u>	<u>13.675,00</u>	<u>4.289,52</u>
<u>Udgifter:</u>		
Gebyrer Danske Bank	300,00	299,00
Fastelavn på Ruten Fjellstue	0,00	0,00
Medlemsblad	3.104,00	2.550,00
Gaver til generalforsamling	0,00	0,00
Generalforsamling	1.336,006	1.659,84
Bdestyrelsesmøder	0,00	0,00
Jubilæumsgave	10.189,00	0,00
<u>Udgifter i alt:</u>	<u>14.929,00</u>	<u>4.508,84</u>

Resultat af årets drift: **-1.254,00** **-219,32**

Aktiver: **Balance pr. 31.12.2014**

Kontant	28,50	82,50
Bankkonto	3.596,90	4.796,90
Aktiver i alt:	<u>3.625,40</u>	<u>4.879,40</u>

Passiver:

Skyldige beløb	0,00	0,00
Egenkapital	3.625,40	4.879,40
Passiver i alt:	<u>3.625,40</u>	<u>4.879,40</u>

Regnskabet godkendt på generalforsamlingen!

‘V’ for Vand og Vasa

Tekst og foto: Maria Bruun Skipper

Jeg har i år fået en særlig - og ikke mindst udfordrende - opgave af skibladets redaktør: Skriv et indlæg, der både dækker Vasaloppet og dit besøg i Indien for at blive klogere på skibsophugning. Hmm, tænkte jeg, men hurtigt kom jeg på en fællesnævner: Vand! Når man tænker skibe, giver det våde element sig selv, men hvordan vand og Vasaloppet hænger sammen, kommer jeg tilbage til senere.

Her ser det hele ganske ufarligt ud

At ophugge et skrottet fragtskib, der kan måle over hundrede meter i længden og består af flere tusinde tons stål og en hel masse andre materialer, er og bliver en operation, som kræver de rette forhold. Via mit job hos Danmarks Rederiforening med ansvaret for blandt andet miljø besøgte jeg i foråret

Alang Beach i Indien, som er stedet, hvor godt 40 % af verdens skibe ophugges. Et sted, der med rette løbende har været udsat for hård international kritik for mangel på sikkerhed og miljøhensyn. Vi har sågar set billeder af børn i klipklapper, der arbejder under helt uacceptable forhold.

På Alang sker ophugningen ved hjælp af såkaldt beaching, altså hvor skibet simpelthen sejles op på stranden, for derpå at blive ophugget dér. Vi besøgte fire af de omkring 175 ophugningsfaciliteter i området, hvilket naturligvis er en meget lille andel, og derfor ikke repræsentativt for hele Alang Beach. Formålet var ikke at vende tomten op eller ned for Alang som helhed, men at se nærmere på de forbedringer, nogle af faciliteterne i Alang efter sigende havde foretaget.

Fordel af være godkendt

En konklusion er, at en del af ophugningsfaciliteterne i Alang Beach har gennemgået en positiv udvikling, som betyder, at de stiler mod at leve op til de krav, som den kommende Hong Kong-Konvention stiller. Indien gennemførte i 2013 den såkaldte Ship Re-

cycling Code, der kræver tiltag inden for miljø og arbejdsmiljø – herunder håndtering af farligt affald, prøvetagning af vand og jord, træning af arbejderne samt sundhedsbehandling.

For værfterne på Alang-stranden vil det være en kæmpe fordel at blive certificeret og godkendt, og det har i hvert fald de værfter, vi besøgte, tydeligvis erkendt. Derfor så vi bl.a. arbejdere, der var iført sikkerhedsudstyr og undergik halvårslige medicinske rutineundersøgelser. Vi så også, at værfterne bl.a. arbejdede

med asbesthåndtering, og løbende udarbejdede rapporter fra vand- og jordforureningsprøver osv. Endelig kunne vi ved selvsyn konstatere, at tre af værfterne havde støbt en betonbund under stranden for at stoppe nedsivning af skadelige stoffer.

Nu er Ruten Skiklubs medlemmer jo ret skarpe, og jeg forventer således, at du nu stiller spørgsmålet: Var det hele ikke blot et show opstillet til lejligheden? Svaret er: Det var der intet, der indikerede, at det skulle være. Omvendt var dette en studietur – ikke en auditring. Derfor er jeg glad for, at en professionel analyse netop har godkendt to faciliteter i forhold til at leve op til Hong Kong-Konventionens krav til miljø og arbejdsmiljø. Hong Kong-Konventionen blev vedtaget af FN's

søfartsorganisation, IMO, i 2009, men er desværre endnu ikke blevet ratificeret af tilstrækkelig mange lande til at

Beaching på Alang Beach i Indien

træde i kraft. Fra Rederiforeningens side anbefaler vi indtil da, at vores medlemmer alligevel følger konventionens standarder – herunder en liste over skibets farlige materialer (IHM) og en tilsvarende ophugningsplan fra facilitetens side.

Få danske skibe ophugges

Danske rederier er kun i lav grad en del af ophugningsproblematikken. Ud af de ca. 1.500 handelsskibe, der årligt ophugges, er kun ca. 10 danske, og ca. 4 skibe ophugges via beaching-metoden i Indien, Pakistan eller Bangladesh. Men det betyder naturligvis ikke, at vi som en af verdens ti største søfartsnationer og hjemsted for verdens største containerrederier ikke har et ansvar for at trække branchen i den rigtige retning. Derfor opfordrer Rederiforenin-

gen ofte Danmark til at gennemføre reglerne, så vi kan få bugt med vandvittige forhold på ophugningsfaciliteterne.

8 graders varme (!!!)

Sidste års Vasaloppet foregik i 2 graders varme, og dér sagde de garvede, at det ikke kunne blive værre, end det. Nå, okay, tænkte jeg og tilmeldte mig håbefuldt dette års løb. Og jeg måtte så

sande, at jo – det kunne godt blive værre. I år var forholdene nemlig endnu mere udfordrende, da solen bragede ned og gav os +8 graders varme det meste af ruten igennem.

Det betød selvsagt en vandet omgang. Jeg gik 85 km med totalt gennemblødte støvler og mange steder fossede smeltevandet både i, langs og gennem ”sporet”. Stemningen fejlede dog intet, og

det var stadig en kæmpe oplevelse at gennemføre Vasaloppet – også selvom jeg tabte 30 minutter i forhold til sidste års tid. Jeg vil så gerne prøve løbet i frostvej og har nu bestemt mig for at se tiden og ikke mindst vejruddsigten an og så købe et af de startnumre, der altid bli-

ver sat til salg i ugerne op til løbet.

Ellers vil jeg i 2016 prøve kræfter med Birkebeinerrennet - der skulle ikke være VAND, og så er det også i dejlige, vante norske omgivelser.

Hmmm, god fornøjelse!

Sådan så startfeltet derimod ud ved Sälen medio august

Lille billedkollage

*Spilopmagere på
besøg i
Hulderbu*

*Berit højt til
(sommer)vejr*

*Et kendt sving
på en meget
kendt løjpe i
drømmevejr.*

*Men hvilket
sving kan det
mon være?*

50 x Ruten

Tekst: Lis Skipper - Foto: Anne Skodborg

Første gang, jeg var på Ruten Fjellstue, var i marts 1979. Det var også første gang Henriette Hørlücks Skole i Odense havde valgt Ruten Fjellstue som udgangspunkt for sneeventyret for 46 elever fra 7. klasse. Før jeg tog hjemmefra, havde min kære husbond sagt: ”Hvis du synes godt om Ruten, så bestil plads til familien i uge 8 i 1980”. – Det gjorde jeg allerede efter 2 dage, og det blev begyndelsen til, at familien næsten hvert år siden har tilbragt vinterferierne på Ruten.

Familieferier

Fast replik fra bagsædet lørdag i uge 8: ”Hvor mange dage er der, til vi skal herop igen?” – og efter ”positiv” hovedregning: ”Øv, så længe!” Skønt bagsædepassagererne nu selv transporter sig til Ruten, melder forventningerne om næste års ophold sig atter, så snart kursen er sat mod Danmark.

Mange minder dukker op. Hvor tit har jeg ikke hørt mig selv sige: ”Man må op, før man kan komme ned!” – eller: ”Bare lige om næste pynt, så kan vi se Bingsbu!”

Arne og jeg syntes faktisk de første år, at vi da klarede det med skiene ret pænt af danskere at være, men det varede ikke længe, før vi dannede bagtrop, mens børnene susede afsted foran os. Et herligt syn!

Jeg husker en dag, hvor vi samledes ved ”stenen” for i samlet flok at tage ”engleløjpen” hjem til frokost – ren familie-vinterferie-idyl! Men idyllen fik hurtigt ende, da ungerne fløj forbi mig, og lynlåsen i mine skibukser samtidig sprang. Mellem fjeldene gjaldede det: ”Mor, hvor bliver du af – vi er sultne, og der er pandekager til frokost?” Hvis nogen har prøvet at skulle indhente en flok lækkersultne, hurtigt løbende ski-

Er det måske landskaber som dette, der fascinerer?

børn, samtidig med at skulle holde balancen nedad og holde bukserne og humøret oppe, så ved man, hvordan jeg havde det. Det blev ikke bedre, da jeg mod slutningen af frokosten endelig nåede ned i spisesalen og blev mødt med et højt: ”Mor, havde du bukser på hele vejen hjem?”

Jeg har en perlerække af fantastisk dejlige og også ofte sjove oplevelser fra vores vinterferier på Ruten, og at vore børn og børnebørn nu følger i vores ”skispor” er en ubeskrivelig stor glæde.

Skolerejser

Som familien Skipper vender tilbage til Ruten år efter år, har Henriette Hør-lücks Skole også gjort det siden 1979. Jeg har været med adskillige gange, og det skorter ikke på oplevelser, når man slipper en flok 7. klasseelever løs i fjeldet.

Det gjorde stort indtryk både på mig og eleverne, da Jakob den første dag jog alle op til toppen af Per Gyntvejen, mens han selv stod næsten nede. Nu var opgaven for os at bremse præcis foran Jakob – ikke 1 meter før eller 1 meter ved siden af (vi var en del der fik beskeden: Op igen!!) – men alle lærte at bremse. – Dog lavede en af drengene en dag et megastyrt for fuld fart ud af løjpen og landede oven i en af pigerne. Jeg ilede til, fuld af bange anelser om brækkede ben eller arme, men drengens første kommentar var: ”Hold da kæft, så tæt har jeg aldrig været på en pige!” Denne unge herre så herefter ingen grund til at træne balance og bremseteknik på skiene!!

Hvad siger man, når en pige stiller i stiletter og gennemsigtig bluse for at deltage i turen til Helvede? Jeg havde ikke de rette ord, men en af Rutens trofaste ansatte satte norsk trumf på, og pigen rettede sig efter det.

Det er så dejligt at mærke, at eleverne i den grad føler sig velkomne på Ruten, ligesom vi andre har gjort det i mange år og stadig gør det.

Venner

Ruten Fjellstue har betydet rigtig meget for mig og min familie. Det er også her, vi har fået gode venner ved hyggesnak om aftenen i pejsestuen, til ture ud i fjeldet, til at ”lægge Sukkertoppen i seng” og til at sige på gensyn næste år.

Året rundt

I uge 8 2015 var jeg altså på Ruten for 50. gang; det siger sig selv, at ikke alle besøgene har været vinterferier. Vi har været deroppe både forår, sommer og efterår, og tro mig: det er ”balsam for sjælen” at komme hjem til Ruten på alle årstider!!

Hvor mange dage er der, til vi skal derop igen?

Eller måske som dette?

Fårefodring på Dalseter

Tekst og foto: Therese Vedel

Luge 8 bor svigerfamilien altid på Dalseter, så der er en livlig trafik derover for at besøge farmor og farfar. Undervejs passerer fårene, som altid skal klappes. Vort barnebarn på 5 år, som er meget glad for dyr, bekymrede sig en del om, hvorvidt fårene nu også fik nok at spise. Hun spurgte Berit, hvordan det forholdt sig, og om hun eventuelt kunne få lov at fodre dem. Berit fortalte, at hun plejede at gå over med fjeldstuens gamle brød, og det kunne pigebarnet da gerne få lov til.

Det varede ikke mange timer, før alle børn på fjeldstuen var inviteret til at deltage i fårefodringen. På dette tids-

punkt blev forældre og andre voksne klar over projektet, og sagde ja til at deltage. Ved tre-tiden samledes en større gruppe børn og voksne ved skistalden medbringende to store poser med brød, og lidt efter satte flokken sig i bevægelse mod Dalseter.

Om fårene blev glade, skal være usagt, men de flokkedes langs hegnet, spiste løs og lod sig klappe. Efter veludført opgave bevægede hele optøget af børn og voksne sig atter tilbage til fjeldstuen efter en fin happening.

Måske gentages den i flere uger i næste vintersæson.

Cotopaxi rumler

Tekst: Flemming Koue Foto: Arthur

Her midt i august 2015 er der nu hatter uro i 'ildringen', dvs. den enorme ring af vulkaner, der ligger hele vejen rundt om Stillehavet. Lige nu er det kæmpevulkanen Cotopaxi i Ecuador, der er begyndt at sende kilometerhøje røgskyer til vejrs. Landets præsi-

Den fredelige Cotopaxi i 2008

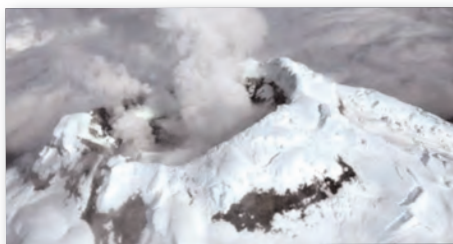
dent har for en sikkerheds skyld varslet nødreretstilstand. Den næsten 6.000 m høje vulkan er nemlig ikke til at spøge med. På grund af den korte afstand til bl.a. landets hovedstad (ca. 45 km) er der nemlig risiko for, at snemasserne på vulkanen kan udløse en livsfarlig slamlavine af gigantiske dimensioner.

Arthur følger sikkert dette drama med stor interesse. I efteråret 2008 havde han nemlig fået fri af Berit til sammen med 2 kammerater at tage til Ecuador for at bestige denne enorme vulkan, som ikke havde været rigtigt i udbrud siden 1940/42. Det lykkedes Arthur og den ene af kammeraterne Are at nå helt til toppen, en imponerende præstation. Ikke noget at sige til, at oplevelsen har

gjort indtryk på ham, og at Berit var glad for at se ham uskadt hjemme igen.

Oplevelsen har sat sig tydelige spor i Arthurs ølbryggeaktiviteter. Blandt øltyperne findes der nemlig en øl ved navn 'Cotopaxi Stout' (The Gateway to Heaven). Nogle af Skiklubbens medlemmer har givetvis stiftet bekendtskab med den. På sit fjeldbryggeris hjemmeside skriver Arthur i oktober 2009 følgende: "Jeg og Are bryggede lørdag den 3. oktober en stout, vi har valgt at kalde "Cotopaxi Stout". Cotopaxi er den næsthøjeste fjeldtop/vulkan i Ecuador og dermed det punkt på jorden, som er næstlængst ude i verdensrummet. Dette fordi jordkloden er tykkere ved ækvator. Altså næstnærmest himlen. Om det bliver en himmelsk smag, vil vel tiden vise, men det ser lovende ud. Stouten er tilsat kaffe fra Ecuador, som blev bragt til Norge sidste efterår efter en vellykket bestigning af Cotopaxi."

Hermed skulle forbindelsen fra Ruten Fjellstue til vulkanen Cotopaxi så være knyttet. Mere kan læses i Skibladet årgang 42 - 2009 - på side 5 og 31.

Rapport fra uge 4

Tekst og foto: Lilian Andersen

Det var godt nok temmelig koldt i uge 4!

Her er sne nok til de mange skigæster, som har tænkt sig at komme i løbet af de næste uger, og i dag vælter det ned med sne oppefra. Et rigtig kønt syn! Vi vil til at gå en runde, måske bliver det Hattdalseter.

I søndags var vejret klart og smukt, og udsigten fra Bingsbu kunne nydes i fulde drag.

Bjarke har været på Dalseterbakken 2 gange, og i morgen skal han det nok igen. I går havde han bakken helt for sig selv. Alex og jeg gik en tur på sne-sko i kanten, og Alex havde travlt med at måle, hvor dyb sneen var på udsatte steder.

Der er endnu ikke kørt løjper op på den anden side af broen, men Arthur skal i

gang på den side også. Men så meget som det sner lige nu, bliver det hele nok dækket lige så hurtigt, som det bliver kørt op, så spørgsmålet er, om det kan betale sig for ham at tage derned i dag.

Den nye hytte "Hulderbu" er åbnet. Alex og jeg var forbi i går formiddags og skrev i den spritnye gæstebog.

Dette var blot en lille "situationsrapport" fra uge 4, inden vi skal ud på vores runde.

Fredag den 23.1.2015 - og hej igen:

Her på vores sidste hele dag er vi vågnet op til klart vejr og -22 grader, så vi har ikke særlig travlt med at komme udenfor. Vi gik en tur i går i -16 graderovre på den anden side. De sidste par hundrede meter til Fredriksseter er ikke præpareret, men vi fik løbet en god runde. Vi fik set et par tjurer, som lettede få meter fra sporet, og nede ved vandløbet var flere fossekaller flittige med at samle føde i vandet.

Sen eftermiddag fik jeg lyst til en ganske almindelig spadseretur hen ad landevejen. Jeg gik ca. en halv time med retning Skåbu, og da jeg syntes, det var nok, vendte jeg om igen. Det var en ganske køn tur. Se den flotte solnedgang på billedet.

Man står godt fast på 'bjørnekløer'

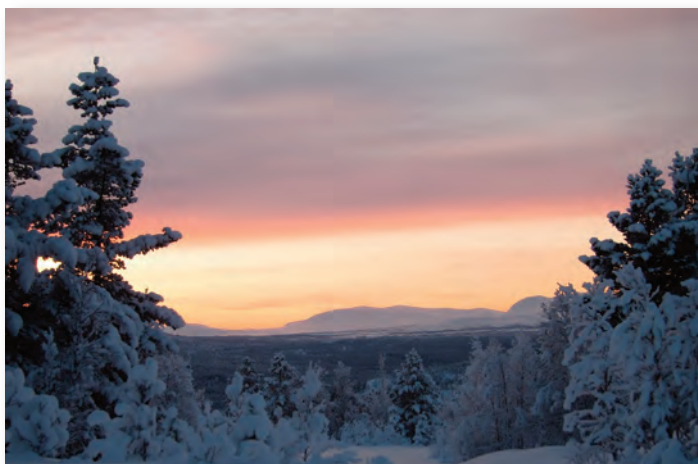
Bjarke har været 3 dage på alpinbak-

ken og prøvet den i forskellige typer føre: første dag hårdt præpareret, anden dag med let snedække og tredje dag med ca. 10 cm sne ovenpå. Han siger, at der er tydeligt forskel, men at andendagen var med det bedste føre. Vi jokkede rundt i siden på snesko. På trediedagen gik vi op ad pisten helt nede fra bunden. Det blev en varm og stejl

tur, men man står godt fast med "bjørneklør" i bakken.

Vi er begyndt at tænke lidt på nedpakning og opbrud. Bedst som man lige har vænnet sig til det hele, skal man hjem igen

Glæd jer til de kommende uger - her er så dejligt, som der plejer at være!

Flot solnedgang over Jotunheimen i klirrende kulde.

Kontingentet for 2015 er 125,00 kr.

Husk - der medfølger ikke indbetalingskort.

Indbetaling via homebank

reg. nr. 1551 konto nr. 4162250

Betalingsfristen er 15. januar 2016

Rapport fra uge 7

Tekst og foto: Sofie Scheutz

Slush-ice i uge 7 - vi 'voxer' med opgaven.

Værelset er bestilt et helt år i forvejen, bussen er bestilt i august, og feriestemningen starter allerede på Østerport station, hvor det store hold fra uge 7 påmønstrer den grønne bus.

Igen i år er rigtig mange af de unge med, til trods for, at gymnasier lokker med alpine destinationer sydpå eller våde destinationer som f.eks. Prag i netop uge 7.

Uge 7 tog os med storm, og således blev den første lille prøvetur på Ronjaløjpen lørdag formiddag til en mindre overlevelsestur - kun tanker om Berits overdådige lunchbord holdt os i sporet.

I uge 7 er skistalden fyldt til bristepunktet, og når danskerne smører ski, så gør de noget ved det. Der dampes og varmes og smeltes og skrabes og smøres og smeltes og glattes efter alle kunstens regler tilsat lidt overtro og diverse

erfaringer. Vi fornemmer godt, at de indfødte smiler lidt, og vi har sågar overhørt en nordmand, der stilfærdigt nævnte, at hvis nordmænd skulle smøre så meget på skiene som danskerne gjorde, så ville de adrig komme ud på ski!

Ikke desto mindre blev det en uge, hvor vi løb i

alt fra slush-ice og sågar vand på +7

Portrætmosaik af lystige deltagere i overlevelsestur på Ronjaløjpen

grader til is på -7 grader, så det var forfra hver morgen og hele swix-udstyret med ud på løjpen.

Sofus i skistalden. Han 'voxer' med opgaven

En af de rigtige gode ture var et gensyn med Fefor, hvor flere af os er kommet i mange år - Gertrud siden hun var tre år! Minder om løjpeguft og skisange dukkede op. Det blev en dagstur med madpakker, som vi spiste i Fefors gamle stuer, inden turen gik hjem over Håkonshytten.

Det var smukt med solnedgang og skumring ved Håkonshytten, men der er stadig ret lang vej hjem til Ruten, især når det begynder at blive mørkt. Den aften havde vi vist særligt brug for et glas af Arthurs Sevje, og behøver jeg

at sige, at næste dags tur blev passende kort.

Det er en stor fornøjelse af løbe langrend med alle de unge, og det er en stor glæde, at Arthur og Berit tager så særligt godt imod vores store flok af skønne højttalende teenagere - de er snart flyvefærdige langrendsentusiaster!

Og under middagsbordet leger næste kuld langrendsløbere; Andreas, Theodor og Leonard. De skønne drenge sørger for, at vi også får rørt lattermusk-

Skumringsstemning ved Håkonshytten

lerne, når Hattedalseter bliver til Hattedame-centeret og Peer Gynt løjpe bliver til begynd-løjpe.

Sofie Scheutz, gæst på Ruten siden 2010.

Rapport fra uge 8

Tekst: Anne Skodborg - Foto: Anne Skodborg/Mads Koue

Nordmændene går ikke på ski i regnvejr, det gør kun tossede danskere!

Det er jo altid med en vis portion spænding, at vi starter bilen og sætter kurs mod Fjellstuen fredag aften i uge 7, for hvor højt når vi op i Sverige før vi møder sne?

I år var ingen undtagelse, for det havde jo været usædvanlig mildt i Danmark, men vi slog os til tåls med, at ifølge skisporet.no så var der sne i pæne mængder i Espedalen, og det var jo det vigtigste for os.

Ganske rigtigt, vi nåede næsten op til den norske grænse, før vi så pletter af sne, men det gjorde jo blot køreturen lettere med tanke på tidligere års snestorme og ditto driver..... Og ja, vi nåede også frem tidligere end vanligt,

så i år fik vi morgenmad på Fjellstuen. Stik mod sædvane var vi de sidste medlemmer af Skipper-klanen, der nåede frem, idet Maria og Malthe var ankommet med bussen, og ældste generation var rejst i forvejen med fly flere dage tidligere.

For at gøre en lang historie kort, så blev uge 8 i 2015 ugen, hvor vi vejrmæssigt blev prøvet godt og grundigt af med vind, tø og endda regn, hvilket stillede store krav til skismøringen, som blev drøftet livligt både i spisesalen, i skistalden og på løjperne.

I begyndelsen af ugen drillede vinden, idet den jo som bekendt flytter en del rundt på sneen, så mandag valgte vi at tage turen gennem skoven til Frederikssæter og tilbage langs søen. Det var en herlig tur i læ i skoven, og lidt ol fik vi da også. Mandag eftermiddag

Er det ikke dette man drømmer om på vej til Bingsbu?

ville jeg lige forsøge mig med champagneløjpen (det er sådan en lille god eftermiddagstur), men den stærke blæst havde dannet store driver på de åbne strækninger, så jeg måtte opgive.

Tirsdag havde vinden lagt sig, så turen gik til Bingsbu for 2. gang (vi var der også søndag formiddag). Vi havde nemlig sat os for at nå samtlige 3 ruter hjemad i ugens løb, og da vejret var fint, så tog vi Tuxenløjpen hjemad.

I familien har vi jo stadig et håb om en tøsetur til Svarttjønnolet, men efterhånden som ugen skred fremad, måtte vi nødtvunget konstatere, at vi heller ikke i 2015 ville nå frem til Svarttjønnolet. Det var ellers ærgerligt, for mor havde jo lovet os pandekager.

Da vi trak gardinerne fra torsdag morgen, troede jeg ikke mine egne øjne, for det regnede! Erfarne Ruten-gæster som mine egne forældre og Finn og Rita kunne dog huske, at de havde oplevet regnvej i uge 8 for mange år siden, men vi andre var en smule handlingslammede.

Den morgen var det sjovt at iagttage sceneriet i spisesalen, for alle satte tempoet ned og stirrede vantro ud af vin-

duerne, alt imens yr.no blev flittigt besøgt. Til alt held havde Arthur skrevet smøretips på tavlen i receptionen, så der var ingen undskyldning for ikke at komme afsted.

Mens jeg spændte skiene på, kom der en SMS fra min norske kollega (nu tidligere kollega), der sad lunt og tørt på kontoret i Asker, og han skrev: Kan se

Drømmevejr i uge 8

det regner i Espedalen, men du skal vel på ski i dag alligevel? Jeg svarede: Ja. Så kom svaret: Nordmænd går ikke på ski i regnvej, det gør kun tossede danskere.

Og således ansporet kæmpede vi os af sted mod Hattdalsæter, halvvejs måtte vi dog erkende, at plateausåler på ski ikke er smarte, men derimod lidt halvfarlige, så vi valgte at vende om. Efter frokost var det heldigvis blevet frostvej igen, og så kom der anderledes styr på tingene.

Fredag var superflot vejr til ugens 3. og sidste tur til Bingsbu med den direkte

tur hjemad. Tju-hej hvor det gik, og humøret var højt - så højt, at champagne-løjpen blev valgt til årets sidste eftermiddagstur. Det lykkedes mig at få lokket mor med, og det skulle senere vise sig at være ret godt, for da det begyndte at gå nedad, var jeg temmelig kæk (havde jo lige taget turen om formiddagen) så fuld fart fremad, men sporet var blevet iset og glat i mellemtiden. Så da løjpen slog et sving, fortsatte jeg lige ud og landede oven på isen og sneen, hvorefter jeg bare kunne mærke, hvordan jeg sank ned og sad godt og grundigt fast. Det endte med, at mor måtte hjælpe mig fri og kunne konstatere, at jeg havde fået en ordentlig blodtud, der ikke skyldtes teatermaling, selvom Malthe var overbevidst

om, at jeg havde lånt hans medbragte. Lørdag morgen var det tid til at vende næserne hjemad efter endnu en pragtfuld uge på Ruten Fjellstue. Det føles, som om uge 8 bare er kortere end alle andre uger i året, men det kan kun skyldes den fantastiske atmosfære og stemning, der hersker på Fjellstuen, den gode mad og det gode selskab og så ikke mindst de store naturoplevelser, vi bliver budt på hvert eneste år.

I skrivende stund er vi igen på nedtælling til uge 8 i 2016, og vi glæder os! Jeg var jo så heldig at vinde hovedpræmien på generalforsamlingen (*se mig på side 18*), så jeg kommer til at bruge lidt tid på at finde på listige spørgsmål til næste års konkurrence.

Kattekonger Storm med skarp konkurrent i uge 8 - 2015

Alternativ rapport fra uge 8

Tekst: Flemming Koue Foto: Flemming Koue + Arthur

Det bedste af det bedste, når nu galt skulle være!

Uge 8 havde jeg som sædvanlig set frem til, men den blev en hel del anderledes, end jeg havde forestillet mig. Hvad der skete allerede på feriens første dag, fremgår af nedenstående brev af 30. marts 2015 til Sykehuset i Lillehammer, som jeg følte, var et 'must'. Når man bliver behandlet godt, bør man også udtrykke sin anerkendelse. Det har jeg altid ment, man skal:

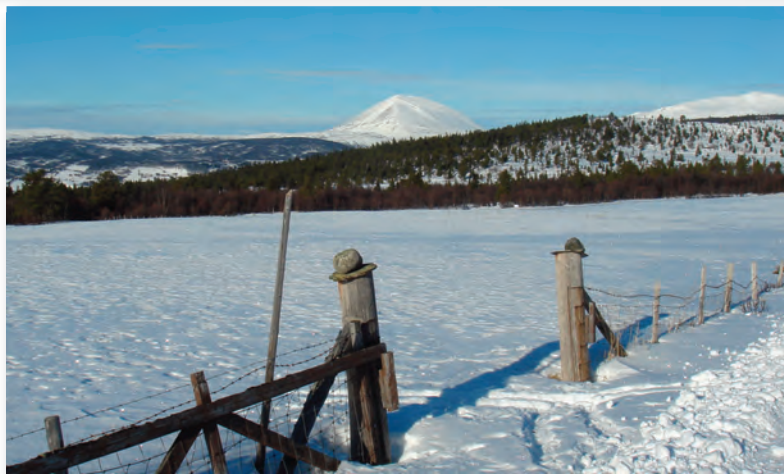
Kære personale på

Lillehammer Sykehus

Den 14.2.2015 om aftenen blev jeg fra Ruten Fjellstue i Espedalen fragtet til Sykehuset i Lillehammer og straks ved ankomsten taget hånd om med stor

venlighed og ovenikøbet forsynet med et eget norsk personnummer 251038 41935. Diagnose: Periprotetisk fractur venstre hofte (efter fald i brusekabine på Ruten Fjellstue). Surt show. Blev opereret den 15.2. - med ukompliceret forløb - og derefter i 4 dage placeret på 8. etage med fin udsigt over det sne-dækkede Lillehammer.

Hele tiden omgivet af dejlige og prægtige mennesker på sygehuset, ikke mindst fysioterapeut Grethe (det eneste navn jeg husker udenad), som forhåbentlig under håndteringen af mig fik sin nysgerrighed styret vedrørende Danmarks geografi. - Hilsen til alle, som tog sig af mig. Også under selve operationen mødte jeg stor venlighed - så hermed en dybtfølt tak til opera-

Dette kendte og flotte panorama blev det da til

tionsteamet, som har sørget for, at jeg får min førerlicens tilbage. Det norske pladesmedsarbejde blev mødt med stor anerkendelse på Sygehuset i Køge.

Jeg blev fra Gardermoen fløjet hjem til Roskilde Lufthavn i et super moderne norsk ambulancefly med indbygget hospital – ligeledes en spændende oplevelse. Efter 2 dage på Køge Sygehus blev jeg sendt hjem - og bragte formentlig uorden i min kones ferie (hun var nemlig ikke med i Norge).

Min bil blev transporteret hjem til Danmark via SOS International. Ikke helt udramatisk, da truck'en med trailer på vej op gennem Espedalen kørte i grøften (dog uden min bil på endnu) og måtte hales op igen for en pris af NOK 12.000,-. Chaufføren kørte så klogeligt hele vejen videre til Vinstra, tog en taxi tilbage til Ruten Fjellstue og hentede min bil. Den kom hjem uden skrammer efter ca. 10 dage.

Ingen smerter. - Jeg har i dag været til røntgen og tjek på Køge Sygehus. Der

var fra lægerne atter stor anerkendelse af jeres håndarbejde. Helingen er foregået perfekt. Jeg må nu belaste benet efter evne, kan allerede færdes med blot én krykkestok, går jævnlige i svømmehallen i nærheden eller krykker en tur langs stranden ved Køge Bugt.

Min kone var med til tjekket i dag. Hun ville forhøre sig om, hvornår jeg atter kunne forrette køkkentjeneste, så lægen (og jeg) blev hurtigt enige om, at der nok gik en rum tid endnu, inden jeg kunne det. Hmmm. Så på mine dage med køkkentjeneste etc. går vi derfor ud og spiser i stedet. - Jeg skal til kontrol igen den 18. maj hos den læge, som i sin tid indopererede min hofteprotese. Han var også den første, som stillede på stuen ved ankomsten til Køge Sygehus den 18. februar. Han ville selv høre hele historien.

Atter engang en varm tak til alle på Lillehammer Sykehus for god og omsorgsfuld behandling.

Jeg nåede desværre kun ud på en enkelt

***‘Rødt kort’
til bilen, -
hjemtransport
via SOS
International.
Chaufføren
tog en taxi
retur fra
Vinstra for at
hente den.
Læs hvorfor?***

skitur inden uheldet i brusekabinen. Så her er et billede (*forsidebilledet*) til beskuelse. Jeg vedlægger Ruten Skiklubs medlemsblad fra december 2014. Ruten Fjellstue i Espedalen er den eneste Fjellstue i Norge, som kan prale med at have en egen fanklub i Danmark. Jeg har den store ære at være æresmedlem af klubben og samtidig redaktør og layout'er af Ruten Skiklubs medlemsblad. Så der bliver nok plads til en god historie i bladet til december 2015 om min noget anderledes ferie i Norge i uge 8 i 2015 - herunder også mit ophold på Lillehammer Sykehus.

God læselyst i en ledig stund og mange 1000 tak og de bedste hilsener

Flemming Koue

Ganske hurtigt efter modtog jeg følgende e-mail fra Sykehuset i Lillehammer fra speciallæge Lars Engseth:

"Hei, Takk for fint brev. Alle på avde-

lingen setter stor pris på gode ord. Det er som regel kun kritikk vi får høre, sjeldent eller aldri skryt. Igjen takk fra oss alle."

(*'Skryt'* betyder her 'anerkendelse'. Situationen er vist ikke så meget anderledes fra, hvordan det er i Danmark).

PS!

Jeg var ikke den eneste, der var uheldig den lørdag. Kirsten Jespersen (uge 7) faldt (sidste feriedag) på Ronja-løypen så uheldigt, at hun kom stærkt til skade med den ene fod - med stærke smerter. Så vi delte ambulance og ambulancefly fra Lillehammer via Gardermoen til Roskilde Lufthavn. Godt at have det blå sygesikringskort med. Sykehuset i Lillehammer tog sig af ansøgning til dækning af merudgifter til hjemtransport. Ifølge min kopi af ansøgningen var "stipulert kostnad for hjemtransport for fly NOK 50.000." Pyhha! - Fantastisk at leve i en del af verden, hvor dette kan lade sig gøre.

Hulderbu kom i brug i juledagene 2014 - en fin hytte

Rapport fra uge 9

Tekst og foto: Steffen Emil

Flest nordmænd forsøger sig forgæves ad skovløjpen i bil.

Uge 9 i 2014 var præget af lidt for lunt vejr, så vi var spændte på, om det ville gentage sig i 2015. Turen fra Oslo foregik stort set i gråvejr, men da vi nærmede os Espedalen kiggede solen frem og det var frostvejr.

Efter frokost skulle vi på den første tur, som plejer at gå til Ronja-løjpen. Efter regnen i uge 8 var løjpen hård, men ganske udmærket at løbe i. I hvert fald ingen bagglid.

Søndag fik vi ugens første snevejr, og løjperne blev endnu bedre. Det var fortsat frostvejr, så der var ingen problemer med smøringen.

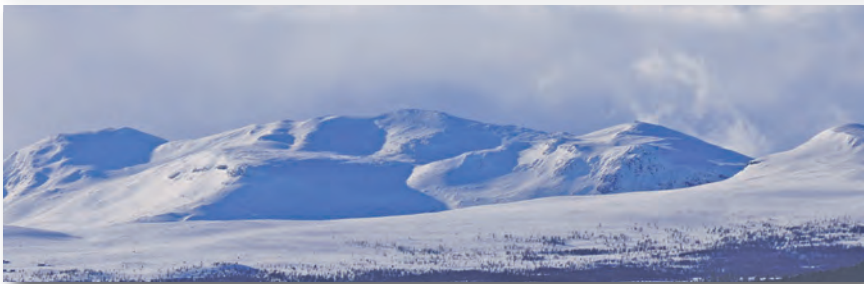
Tirsdag var frokosten udskudt en lille time, da et større begravelsesselskab skulle bespises. Berit fortalte, at der var 80 tilmeldte, og det kom i hvert fald til at passe. Der var

ekstra personale til at betjene alle og nye lækkerier på frokostbordet, som vi så efterfølgende også fik fornøjelse af. Alt fungerede fint, og middagen var også klar til tiden.

I ugens løb oplevede vi, at der kom folk forbi, blot for at spise frokost. Nogle kom på ski andre i bil. Et norsk ægtepar i bil valgte at køre ud af skovløjpen, men efter ca. 100 m kunne de ikke holde løjpen længere og sad uhjælpeligt fast. De var i gang med at grave, men da vi vendte hjem fra vores tur, var bilen væk, og løjpen var blevet genetableret. Arthur fortalte, at det skete et par gange om året, flest nordmænd, da kun en enkelt dansk bil har forsøgt sig ad den vej.

Ugen fortsatte med sol og sne, løjperne blev præpareret mange gange. Frost hele tiden, så skiføret var perfekt.

Vi er tilbage i uge 9 2016.

Rapport fra bestyrelsesmøde i uge 26

Tekst og foto: Flemming Koue

Bestyrelsesmøde i en utrolig og eventyrlig 'dæmpehave'

I slutningen af juni - på en god sommeraften - samledes bestyrelsen til et bestyrelsesmøde i Tokkekøb Hegn. Klubbens kasserer Michael Rolf Jacobsen havde foreslået stedet, nemlig hos sine forældre Ole og Helen Rolf Jacobsen i deres sommerresidens. Som mange vil huske, har Ole og Helen Rolf Jacobsen i utallige år været trofaste og syngende gæster på Ruten Fjellstue, vinter som sommer.

Ud over selve mødets dagsorden var der indlagt et passende motionsprogram med bl.a. besigtigelse af konge-

lige mindsten (Dæmpegårds- eller Kongedyssen) og ikke mindst en rundvisning i Oles og Helens prægtige og eventyrlige store have, som de kalder en 'dæmpehave' - et sprogligt lån.

Her kunne vi beundre alle mulige eksotiske planter og træer. Næsten alle forsynede med små vandfaste mærketiketter, hvorpå der sirligt var angivet gevækstens navn og oprindelsessted.

Efter at have lagt skiene på hylden er det nu Oles og Helens store hobby at holde styr på hele denne verden af enestående planter og træer. - Redaktionen siger tak til Ole og Helen for en speciel oplevelse og fin beværtning.

Dette paradis kaldes på disse kanter en 'dæmpehave'. Et sprogligt lån fra ovenfor omtalte langdysse.

Foreningens formand Therese Vedel beundrer sammen med værtparret det prægtige blomsterflor.

Rapport fra uge 31

Tekst og foto: Lilian Andersen

Halden-kanalen er fra 1860. Brekke sluser stod færdige i 1924. Kanalanlægget er omfattende restaureret for 34 mio. kroner i årene 2009-2013.

Vi er blevet rigtig glade for at rejse i Skandinavien. Sverige og Norge er smukke lande med alsidig natur, mange muligheder, god plads - og så er det ikke så langt væk, hvilket er ganske smart, når man kun må køre 80 km/t med campingvogn på motorvej.

I sommer, da det meste af sommerferien var gået med at løse en masse praktiske hjemlige opgaver, fik vi den pludselige indskydelse, at vi ville tage væk fra det hele i en uges tid. Vi ville bl.a. tage en bådtur på Halden-kanalen (*der begynder ved Halden i Norge*). Vi bestilte billetter hjemmefra og drog af sted dagen efter med vores lille campingvogn på krogen.

Ved Halden ligger Nordeuropas højeste sluseanlæg. De hedder Brekke sluser, og 4 slusekamre fungerer her som "elevator" mellem 2 vandløb, hvor højdeforskellen er 26,6 m. Vores sejltur med turistbåden "Strømsfoss" startede fra Tistedal Brygge ved Halden og sluttede ved Strømsfoss Brygge knap 4 timer senere. Undervejs så vi et par bæverdæmninger og en havørnerede på en lille ø, men højdepunktet var selve slustrappen – et ingeniørmæssigt mester-

værk – hvor tonsvis af vand blev pumpet ind fra kammer til kammer for at hæve vores skib de 26,6 m, indtil vi kunne sejle videre.

Da vi ankom ved Strømsfoss brygge, stod en bus klar til at køre passagererne tilbage til udgangspunktet. Undervejs brød et regnvejr løs, men det holdt op, lige inden vi skulle ud af bussen igen og genforenes med vores bil. Heldig har man da lov at være. - Vi blev i

nogle dage på den nærliggende campingplads Stora Lee Camping. Søen Stora Lee er en del af grænsen mellem Norge og Sverige. Campingpladsen ligger på norskesiden, godt gemt for enden af en 7 km lang grusvej, som snor sig igennem skove og marker, og vejens tilstand er en konstant trussel for bilens fjedre og en udfordring for bilens chauffør. Men når man først er nået frem, belønnes man med den smukkeste beliggenhed lige ned til en vig i søen.

Vandring og kultur i Peer Gynts Rige

Mandag 8/8 - mandag 15/8 2016

En uges vandretur i Espedalen med Ruten Fjellstue som udgangspunkt. - Vi kommer helt til tops på Rutenfjeldet, 1.517 m.o.h., og Sprenpiggen, 1.332 m.o.h.

Vi skal en tur i Helvete (Nordeuropas største jættegryder) og tæt på den gamle minedrift i Espedalen.

Der bliver også mulighed for at opleve Peer Gynt forestillingen ved Gålåvatnet, se www.peergynt.no

.....

Vi flyver til lufthavnen Gardermoen og fortsætter med bus til Ruten Fjellstue.

Vandreturene vil være af 5-7 timers varighed og foregår med dagturssæk. Vandreturene kræver god kondition.

Vandreferien er for medlemmer af Dansk Vandrelaug og Ruten Skiklub.

Pris: 9.300 kr. ved overnatning i dobbeltværelse med opredt seng. Til-lægspris for eneværelse 500 kr. Der tages forbehold for større kurs-ændringer.

Prisen inkluderer fly- og bustransport, overnatning og alle måltider fra middag på ankomstdagen til morgenmad og madpakke på afrejse-dagen.

Program og tilmeldingsblanket hentes på www.dvl.dk eller hos Ole Ber-telsen og Therese Vedel på 4353 0626 / obertelsen@teliamail.dk

Peer Gynt forestillingen kan tilkøbes for 950 kr, der dækker transport, teaterbillet og natmad.

Tilmelding skal være skriftlig senest den 31. januar 2016. Se nærmere om tilmelding og informationsmøde i programmet.

Ledere: Ole Bertelsen og Therese Vedel, Dansk Vandrelaug.

Turarrangør: Københavns afd. samt Ruten Skiklub.

*Er du nysgerrig? Så læs mere om Peer Gynt Spillene
på siderne 3-4 og 44-49*

Rapport fra uge 31/32

Tekst og foto: Flemming Koue

Enestående naturoplevelser og en helt speciel udfordring.

Er der nogen, der vil have en ekstraordinær oplevelse næste sommer, er det bare at tage kontakt? - ja, sådan skrev Berit i sit brev i Skibladet i 2014. Dette fristende tilbud fulgte mere end 11 personer med tilknytning (uge 8) til Ruten Skiklub.

Medlemmerne kender jo Ruten Fjellstue fra om vinteren, men redaktionen har også i tidligere numre af bladet talt varmt for den ”venlige vildmark” omkring Ruten i sommermånederne. Espedalen med omliggende vildmark er en flot naturoplevelse om sommeren. Apostlenes heste bringer f.eks. én andre steder hen end om vinteren og det gør bilen - ditto - også.

Henrik Ibsens verdenskendte versdrama fra 1867 om den dameglade, storskydende og egocentriske bondeknold Peer Gynt med musik af Edvard Grieg blev vist i nyopførelse i uge 31/32 ved Gålåvatnet. Ibsens figur Peer Gynt er angiveligt hentet fra den norske folke-mindesamler Peter Christian Asbjørnsens (1812-1885) *Norske Huldreeventyr og Folkesagn* fra egnen, - en ansvarsløs dagdrømmer og eventyrer, som unddrager sig sine pligter på bygdegården, og som i en broget karriere svigter alt og alle til egen fordel, der drømmer om at blive kejser over hele verden. Der rejser ud i den store ver-

den, tjener en masse penge på bl.a. slavehandel og mister det hele igen ved et skibsforslis. En rejse, der går fra bygden i Gudbrandsdalen via Dovregubbens hal til Amerika, til Marokkos ørken og en galeanstalt i Cairo og tilbage til bygden. Undervejs en masse dameeventyr. Dog frelses han fra evig fortabelse gennem sin første kærligheds, Solveigs, uendelige trofasthed. For hende er han hele tiden forblevet den samme Peer. - Henrik Ibsen skrev oprindeligt dramaet på datidens dansk-norske skriftsprog, formodentlig lidt lettere forståeligt for os danskere i dag.

Rammen om opførelsen på bredden af Gålåvatnet er den flottest tænkelige. Med gylden solnedgang og måneskin på hjemturen til Ruten. Temperaturen var vist på nogle af opførelsesaftenerne nede på næsten frysepunktet. Men pyt - godt klædt på, så går det jo. Berit havde sørget for billetter og transport frem og tilbage – kan anbefales.

Søndag den 9. august var der desuden højfjeldskoncert ved Rondane, med Det Norske Kammerorkester, et af Norges ypperligste klassiske ensembler, som her spillede sammen med vokalisten SiLya. En forestilling på en friluftsscene i spektakulær natur og en oplevelse, som ikke ligner noget andet, der er hørt eller set ved Rondane, hedder det.

Skulle vejret vise sig fra sin helt uvenlige kant, kan en tur til Lillehammer

med besøg på f.eks. Bjerkebæk, Sigrid Undsets hjem, anbefales. Museet blev åbnet i 2007. Sigrid Undset (1882 - 1949) blev født i Kalundborg; hun er specielt kendt for sine novellesamlinger, særligt måske blandt danskere for sin trilogi om Kristin Lavransdatter. Hun modtog nobelprisen i litteratur i 1928, flygtede under 2. verdenskrig via Stockholm, Moskva, Vladivostok, Japan, Hawaii til USA, var formand for den norske forfatterforening og blev i 1947 hædret med Storkorset af Kongelig Norske St. Olavs Orden.

Og naturoplevelserne - en vandretur til Bingsbu (tro det eller ej - på mountain bike sågar eller hesteryg) eller til Ruten toppen, til kæmpe jættegryderne ved Helvete eller kobberminen i nærheden, eller i bil en tur til Storhøliseter eller til Sikkilsdalsseter, eller ad Jotun-

heimvejen til Gjendesheim dirkte ved foden af Jotunheimen - er naturoplevelser i særklasse, eller ja, mulighederne er legio.

Arthur meddelte i øvrigt, at det projektrede elgobservationstårn med overnatningsmulighed (*se Skibladet nr. 47, side15*) ved Ramstjønna var blevet lidt forsinket. De lokale myndigheder havde haft nogle indvendinger, men nu skulle byggeriet snart kunne begynde.

Efterskrift: I uge 8 sagde kirurgerne på Sykehuset i Lillehammer opmuntrende til mig: ”Du kommer til at gå igen”. Her var så udfordringen knapt 6 måneder efter reparationen af mit alvorligt brækkede ben: Bingsbu tur/retur uden krykstocke. De norske kirurger havde holdt, hvad de lovede mig. - Det skal de have stor tak for - det glemmer jeg ikke.

Kan man forestille sig et meget flottere sted at nyde den medbragte 'nistepakke'?

Festspil med Peer Gynt

Tekst: Therese Vedel - Foto: Brochure

I den første uge i august fløj vi til Norge og rejste videre op til Ruten Fjeldstue. Vi ville vandre lidt i fjeldene, vi kender så godt fra vinterturene, og mest af alt ville vi opleve Peer Gynt festspillene.

Efter et par dejlige vandredage i herligt vejr kom dagen, vi især havde glædet os til. Vi spiste en tidlig middag, klædte os i vores varmeste tøj og steg på bussen uden for hoveddøren for at køre over til Gålåvatnet. Solen skinnede, og det var mildt og lunt i vejret. Vi nød den smukke køretur med forventning i

Solen skinnede endnu og lyste ned på søen foran os. Der blev stille og spillet begyndte, først med en ensom violin på en lille klippetop, så en monolog, der slog stemningen fast, så kom Peer på scenen og tryllebandt os de næste tre timer med sine næsten akrobatiske stunts og sin timing, ikke en replik faldt forkert. Imens gik solen ned, og kulden sneg sig ind på os.

Da pausen kom rejste vi os med halvstive lemmer og bevægede os op mod toiletterne uden meget håb om at nå det i pausen. Men her ventede os endnu en

Lidt over 2000 tilskuere ved Gålåvatnet

sindet. Vi vidste, at der kunne være lidt over 2000 mennesker, men det var alligevel overvældende at nå frem til et sådan menneskemylder. Vi gik lidt rundt i området og tog bestik af stedet, så blev portene åbnet, og vi bevægede os ind på tilskuerrækkerne og slog os ned på vores pladser.

positiv overraskelse. Der var tre gange så mange toiletter til kvinder som til mænd. Selv logistikken fungerede denne aften.

Tilbage på pladserne fortsatte spillet og forgik nu dels på engelsk (det passede til handlingen) og på nutidigt norsk.

Spillet er faktisk både for børn og voksne

Første del var delvis på dialekt. Hele vejen igennem med Griegs musik til at understrege stemning og handling. Der var mange overraskelser undervejs, men dem må I selv tage op og se. Peer var den gennemgående figur og formåede at gøre Ibsens tekst nuværende og vedkommende.

Solen gik ned, og det blev mørkt og koldt, mens vi sad tryllebundne på vores pladser. Det var fint at kunne klappe af en fantastisk præstation og få lidt varme i kroppen igen.

Så bevægede vi os alle 2000 eller lidt flere ud mod biler og busser. Der blev ikke talt meget, vi var tankefulde og betagede af vores oplevelse. Da vi nåede bussen, var det godt at komme ind i varmen, og vi indstillede os på at skulle vente på at køre. Men endnu en gang fungerede logistikken. Vi sad ikke mange fem minutter, før bussen kørte os over det natmørke fjeld hjem til fjeldstuen. Her ventede Arthur med varm ærtesuppe og brød som afslutning på en fantastisk aften.

Prøv selv!

Hvem var han egentlig denne Per eller Peer Gynt

Tekst: Flemming Koue Foto: Brochure

Når vi er på ferie på Ruten Fjellstue, befinder vi os midt i Peer Gynts Rike. Vi kan ikke undgå at se henvisninger til navnet Peer Gynt. Om vinteren kører vi på ski ad Peer Gynt Vegen, når vi skal til f.eks. Bingsbu. Om sommeren kan man - mod betaling - køre ad denne flotte vej til turiststederne Fagerhøj, Fefor og Gålå. I den sydlige ende af Peer Gynt Vegen ligger Skei med Skeikampen (1124 m.o.h), og her fra er der blot en god halv times kørsel til Lillehammer. Utallige andre steder støder vi på navnet Peer Gynt, det kan nemlig slet ikke undgås.

Men hvem var han egentlig – denne Per eller Peer Gynt? Nordmændene ved det givetvis, men de fleste danskere har formodentlig kun en vag forestilling om det. Historisk set har der i Gudbrandsdalen levet en sagnomspunden rensdyrjæger ved navn Per. Omkring 1845 drog den norske folklørefortæller Peter Christian Asbjørnsen op gennem Gudbrandsdalen for at samle stof til sine sagn- og eventyrfortællinger *Norske Huldreeventyr og folkesagn*, og her har han hørt om en legendarisk rensdyrjæger ved navn Per og dennes bedrifter.

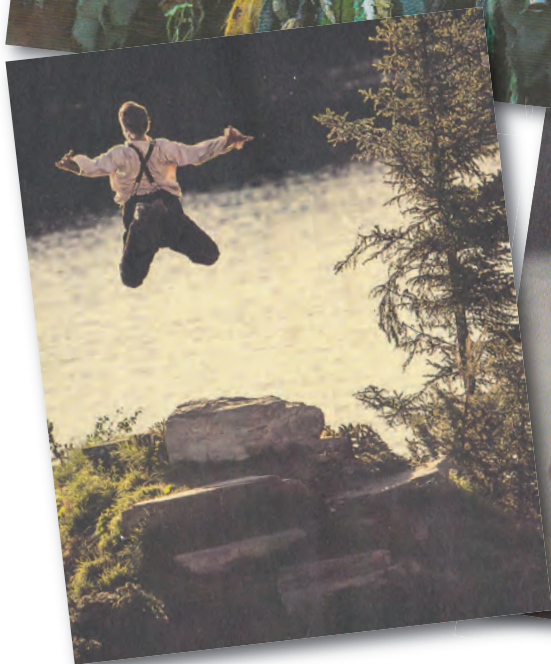
Det har så inspireret Henrik Ibsen, som i 1862 ligeledes rejste op gennem Gudbrandsdalen, bl.a. med hjuldampere til Lillehammer og derefter også til fods. Han gjorde ophold på nogle af de

store, fine gårde i Midt-Gudbrandsdalen, og her har han så også hørt historien om den lokale Per, som efter sigende boede på gården Hågå i Vinstra. Dette har så dannet grundlaget for Ibsens drama om den litterære Peer Gynt, som i tidens løb har været opført på langt over 100 scener verden over.

Der er altså tale om en ægte norsk kulturarv med forankring i Gudbrandsdalen og sagnfortællinger her fra, fortolket af 2 af Norges helt store kunstnere, nemlig Henrik Ibsen, som dramatiserede fortællingen om den litterære figur Peer Gynt og Edvard Grieg, som komponerede den kendte og iørefaldende musik til dramaet. - Dette kan opleves ved Gålåvatnet i slutningen af juli og august. Og her ligger Ruten Fjellstue centralt placeret med sit fornemme pakkertilbud.

Kuriosum: I 1960 indspillede Duke Ellington sit eget jazzarrangement af fem satser af Peer Gynt med sit bigband. Det gav en masse ballade i relevante kredse. Nu var Duke Ellington jo ikke hvem som helst, og selv om man kan have en vis forståelse for nordmændenes forfærdelse over at høre f.eks. *Anitras dans* i jazzificeret udgave, så er Duke Ellingtons fortolkning bestemt værd at lytte til. Det skal da også lige siges, at Griegs musik i opførelsen i dag til dels har undergået en kraftig modernisering.

Indtryk fra Peer Gynt Stemnet

Rapport fra web-masteren

Tekst: Svend Gundestrup - Foto: Flemming Koue

<http://www.rutenskiklub.dk>

I skrivende stund har 73.907 været inde og besøge hjemmesiden siden dens start tilbage i 2006, - for 1 år siden havde der været 65.273 besøgende. Desværre mangler der nogle billeder fra vinteren 2013+2014, så hvis du ligger inde med nogle, så send dem til webmasteren.

Der er også uploadet 42 billeder fra generalforsamlingens flotte rundtur i båd.

Der er sket løbende opgraderinger af hjemmesiden, ikke kun sikkerhedsmæssigt, men også i forhold til optimering af hastighed.

Jeg vil igen opfordre alle til at indsende ideer, materiale, billeder eller lignende til webmasteren, så hjemmesiden forsat kan vokse.

Med venlig hilsen og tak
Svend Gundestrup/Webmaster
svend@gundestrup.dk

Webmaster Svend Gundestrup i fuld vigør på årets generalforsamling 2015

Ruten-bånd

Tekst: Flemming Koue - Foto: Arthur og Flemming Koue

Kan nogen af gæsterne i uge 8 forestille sig ugen uden festaften om torsdagen? En festaften, som har sin optakt allerede ved morgenbordet begyndende med en fantastisk historie om royale kontakter og diplomatiske forviklinger, efterfulgt af en sammenkomst kl. 18.00 i fjeldstuens gemakker med et glas sherrrrry. - Nej vel.

Kan nogen forestille sig denne festaften uden Arne Skippers suveræne styring af begivenhederne iført sit ulastelige entertainerdress - med sange (flere med tekst af Lis Skipper), sjove historier og optræden af børn, unge og ældre og med værtskabet som æresgæster i lokal folkedragt? Vi har jo kun den morskab, vi selv står for. - Nej vel.

Mere end 50 gange har Arne og Lis Skipper - både vinter og sommer - gennem årene aflagt feriebesøg på Ruten Fjellstue. I løjperne har ikke kun Arne og Lis færdedes. De har allerede tidligt bibragt deres børn, Christian, Maria og Anne, forståelsen for de værdier, der

ligger gemt i naturen, og nu også deres børnebørn – altså her ganske særligt omkring Ruten Fjellstue. Mere end 50 gange! Det er jo samlet set næsten lige så længe, som året har uger. Familien Skipper - i nu 3 generationer - føler sig helt sikkert godt hjemme på Ruten.

Ved Ruten Fjellstues 75 års jubilæum i 2014 var den krævende toastmaster opgave lagt i hænderne på - ja hvem andre end Arne Skipper.

De bånd, der på den måde er knyttet mellem familien Skipper og værtskabet Berit og Arthur på Ruten, er specielt og har bl.a. afstedkommet så dramatiske oplevelser som fælles krydstogt i det Sydfynske Øhav med uforudset motorstop.

Den 21.3.2015 kunne Lis og Arne Skipper fejre deres guldbryllup. Blandt gæsterne var også Berit og Arthur fra Ruten. Skiklubben og redaktionien ønsker hermed det trofaste Rutenguldbrylluppar et forsinket tillykke og mange, mange flere uger på Ruten.

Det glade Rutenguldbrylluppar

Værtskabet - snart sølvbryllup?

TUXEN AV-CENTER

Alt i lyd, lys & AV-udstyr

TUXEN AV-CENTER har rødder helt tilbage til 1955, hvor TUXEN FOTO åbnede i hjertet af København. Allerede fra den spæde begyndelse gjorde TUXEN FOTO sig i udlejning af optage- og præsentations-udstyr under navnet "Foto Udlejningen". TUXEN FOTO blev snart til TUXEN FOTO & AV-CENTER, og udviklingen fra dias og film til moderne av-udstyr baseret på edb og lyd, blev en væsentlig del af nutidens TUXEN AV-CENTER.

I starten af 2005 overtog vi driften af firmaet SGU LYD & LYS, som var et salgs og udlejningsfirma, hovedsageligt med installationer af cafeer, barer og diskoteker, samt udlejning til events og koncerter.

Vi er således blevet en dynamisk sammensætning af gedigen viden fra fortiden, og stor kompetence i nutidens moderne teknik.

Vores succes skyldes ikke mindst holdningen til, at den lille kunde en dag kan blive den største. Tilfredse kunder skaber gode forbindelser, som igen er med til at skabe succes.

Vi håber, at se dig som kunde hos TUXEN.

Meterbuen 6 - Bygning 9 - 2740 Skovlunde
tuxen@tuxen.dk
Tlf. 38889393

www.tuxen.dk